

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 135/2026
12.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Вујадина Ђурђића, поднетом против правоснажних решења Вишег суда у Ваљеву Км бр.26/24 од 10.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кжм1 35/25 од 18.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.02.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Вујадина Ђурђића, поднет против правоснажних решења Вишег суда у Ваљеву Км бр.26/24 од 10.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кжм1 35/25 од 18.11.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву Км бр.26/24 од 10.09.2025. године према малолетном, сада пунолетном АА је изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која може трајати најмање шест месеци а највише две године, с тим да суд накнадно одлучује о њеном престанку.

Истим решењем је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећени се ради остваривања имовинско-правног захтева упућује на парнични поступак.

Решењем Апелационог суда у Београду Кжм1 35/25 од 18.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Вујадина Ђурђића, те је потврђено решење Вишег суда у Ваљеву Км бр.26/24 од 10.09.2025. године.

Против наведених правоснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Вујадин Ђурђић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијана решења тако што ће обуставити поступак против малолетног, сада пунолетног АА или да укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца малолетног, сада пунолетног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правоснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, односно да дело за које је малолетном, сада пунолетном АА изречена васпитна мера, није кривично дело, бранилац истиче да првостепено решење не садржи један од обавезних елемената кривице, а то је свест о противправности. По оцени браниоца, свака осуђујућа пресуда мора да садржи сва три елемента кривице и то урачунљивост, умишљај или нехат и свест о протвправности, те се ни један од ова три елемента не може подразумевати, већ мора бити изричито наведен.

Одредбом члана 203. став 1. КЗ је прописано да ко туђу покретну ствар одузме другом у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист, казниће се новчаном казном или затвором до три године.

Одредбом члана 204. став 1. тачка 1) КЗ је прописано да ће се учинилац дела крађа (члан 203) казнити затвором од једне до осам година ако је крађа извршена обијањем или проваљивањем затворених зграда, станова, соба, каса, ормана или других затворених простора или савлађивањем механичких, електронских или других већих препрека.

У образложењу решења Вишег суда у Ваљевоу Км бр.26/24 од 10.09.2025. године је наведено да је малолетни, сада пунолетни АА у периоду од 30.10.2023. године до 29.04.2024. године, у селу ..., општина Лајковац, заједно и по претходном договору са пунолетним ББ, према коме се води одвојени поступак пред надлежним тужилаштвом и судом, на штету више привредних друштава одузео туђе покретне ствари-дизел гориво у укупној количини од 470 литара, вредности 96.970,00 динара, у намери да њиховим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, на који начин је учинио више кривичних дела, која представљају једну целину због истоветности предмета дела, јединства места и јединственог умишљаја, да је поступао са директним умишљајем, да је био свестан свог дела и хтео његово извршење и наступање забрањене последице.

Имајући наведено у виду, по оцени Врховног суда, из образложења решења Вишег суда у Ваљеву Км бр.26/24 од 10.09.2025.године произилазе сва објективна и субјективна обележја кривичног дела превара из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ. Иако то није изричито наведено, из чињеничног описа образложења решења јасно произилази да је код малолетног, сада пунолетног АА постојала свест о противправности радњи које је предузимао, из разлога што је критичном приликом предузео радње одузимања покретних ствари за које је знао да су туђе, да је поступао у намери да себи прибави противправну имовинску корист, те да је том приликом поступао са директним умишљајем, да је био свестан свог дела и хтео његово извршење и наступање забрањене последице, из чега неспорно произилази да је код окривљеног постојала и свест о противправности свог дела.

С тога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости којима се истиче да опис радњи извршења предметног кривичног дела у односу на малолетног, сада пунолетног АА не садржи све елементе кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, односно да се побијана решења заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати и то на записнику о саслушању саокривљеног ББ, који је дао у раздвојеном поступку, пред Основним јавним тужилаштвом у Убу дана 05.12.2024. године у предмету Кт-192/24. По оцени браниоца, не може се на исказу саокривљеног који је дат у другом судском поступку заснивати судска одлука у овом кривичном поступку, из разлога што окривљени има ексклузивно право да не говори истину, а давању његовог исказа малолетни, сада пунолетни АА није присуствовао, како би се са њим суочио и изјаснио о његовим наводима.

Из списка предмета произилази да је Више јавно тужилаштво у Ваљеву доставило Вишем суду у Ваљеву-судији за малолетнике, захтев за покретање припремног поступка Ктм.бр.74/24 од 26.07.2024. године према малолетном АА због постојања основане сумње да је заједно и по претходном договору са пунолетним ББ извршио продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61.КЗ.

Против окривљеног ББ, који је био пунолетан у време извршења дела је због наведеног кривичног дела поступак водило Основно јавно тужилаштво у Убу у предмету Кт.бр.192/24, а окривљени је у наведеном поступку дао исказ дана 05.12.2024. године

На главном претресу одржаном дана 10.09.2025. године пред Вишим судом у Ваљеву у предмету Км.бр.26/24 је донето решење да се из списка предмета издвоји записник о испитивању сведока ББ од 20.09.2024. године у припремног поступку Ким.бр.18/24, те на основу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП донето решење да се прочита записник о саслушању осумњиченог ББ са записника сачињеном пред Основним јавним тужилаштвом у Убу дана 05.12.2024. године у предмету Кт-192/24.

Одредбом члана 405. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у записнике о увиђају ван главног претреса, о претресању стана и других просторија или лица и потврде о привремено одузетим предметима, као и исправе које служе као доказ, извршити увид, или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, прописано је да осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа прибавити сходном применом члана 405. овог закона ако је реч о исказу саопштеног према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Из цитираних законских одредби произилази да је упознавање са садржином записника о исказу саучесника у кривичном делу према којем је вођен раздвојени поступак начин извођења доказа на главном претресу, те исказ саокривљеног дат у одвојеном кривичном поступку, сам по себи није недозвољен доказ и коришћење истог и заснивање пресуде против другог окривљеног на том доказу, није искључено ни забрањено одредбама кривичног процесног закона.

Сходно томе, неосновани су наводи браниоца малолетног, сада пунолетног АА, да се побијано првостепено решење не може заснивати искључиво или у одлучујућој мери на таквом доказу јер се наведено не односи на процесну ситуацију прописану чланом 406. став 1. тачка 5) ЗКП, када се врши упознавање са садржином исказа саопштеног према коме је вођен раздвојени поступак (јер је исти био пунолетан у време извршења кривичног дела) или већ окончан правноснажно осуђујућом пресудом, већ на процесну ситуацију прописану одредбом члана 481. став 2. ЗКП и на понављање кривичног поступка осуђеном у одсуству када се тражи понављање кривичног поступка јер је наступила могућност да се суђење спроведе у присуству окривљеног и у том случају се у поновљеном поступку пресуда не може искључиво или у одлучујућој мери заснивати на исказу саучесника окривљеног према коме је раздвојен поступак.

Поред тога, побијано првостепено решење се заснива и на другим доказима изведеним на главном претресу пред Вишим судом у Ваљеву, појединачно побројаним на страни 3 и 4 првостепеног решења, на исказима сведока и писаним доказима.

Имајући у виду све наведено, а како из списка предмета и образложења првостепеног решења произилази да су тада малолетни, сада пунолетни АА и окривљени ББ учествовали као саизвршиоци у извршењу кривичног дела, за које је малолетном, сада пунолетном АА изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, то је, по оцени Врховног суда, правилно првостепени суд поступио када је, на главном претресу извршио увид у одбрану окривљеног ББ изнету пред Основним јавним тужилаштвом у Убу, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП.

При томе, неосновано бранилац указује на пресуду Врховног касационог суда Кзз 1142/17, у којој је реч о другачијој правној ситуацији – у којој је осуђујућа пресуда

заснована на исказу раније осуђеног саучесника, који је он оповргао, док је у конкретном случају реч о исказу саучесника у односу на кога је вођен одвојени кривични поступак за извршено кривично дело, јер је исти био пунолетан у време извршења кривичног дела, а који је признао извршење кривичног дела за које се терете, при чему теретећи малолетног, сада пунолетног АА себе никако није довео у повољнији положај за радње које је предузео у договору са њим, јер је у том исказу теретио и себе.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић